

prsteni objem črne in vlažne domovine

pesmi
Gregor Podržaj

(spisano v letih 1990 – 2010)

Izdano v samozaložbi preko Smashwords.
Ljubljana, 2016

Copyright 2016 Gregor Podržaj

ISBN: 978 131 09509 3 3 (Smashwords)
ISBN: 978 961 93989 0 6 (Podržaj)

Naslovnica je delo avtorja. / Cover by the author.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-1(0.034.2)

PODRŽAJ, Gregor, 1972-
Prsteni objem črne in vlažne domovine [Elektronski vir] : pesmi : (spisano v letih 1990-2010) / Gregor Podržaj.
- El. knjiga. - Ljubljana : [samozal.] G. Podržaj, 2016

Način dostopa (URL): <https://www.smashwords.com/books/view/607188>

ISBN 978-961-93989-0-6 (ePub)

283825152

Izdano v samozaložbi preko Smashwords. Opombe o avtorstvu:

Hvala za dolpoteg te svobodne izdaje elektronske knjige. Čeprav je svobodna, je vseeno avtorsko delo in naj bi kot tako, ne bilo reproducirano, kopirano in distribuirano, tako za pridobitne kot tudi nepridobitne namene. V kolikor vam je bilo prebiranje v zadovoljstvo, lahko priporočite prijateljem, da si dol potegnejo lastno kopijo iz Smashwords.com, kjer lahko poiščejo tudi ostala dela tega avtorja. Mir in dobro.

Published by Gregor Podržaj at Smashwords. License Notes:

Thank you for downloading this free ebook. Although this is a free book, it remains the copyrighted property of the author, and may not be reproduced, copied and distributed for commercial or non-commercial purposes.

If you enjoyed this book, you may encourage your friends to download their own copy at Smashwords.com, where they can also discover other works by this author. Thank you for your support.

POGLED

pogled gleda pogled

tvoj pogled

strmo v nebo

nepremično

edino

prsti zašumijo ob veke

in trepalnice

zadnja kaplja pade

čutim ko se hladiš

potem si obrišem čelo

ko bi vsaj nehalo deževati

premišljam kje si sedaj

saj ne moreš kar oditi?

MATERIALI

materializacija sanj
so mrtve podgane
kovinskih kosti
z grozo se zazreš vanj
a se mi ne pustiš
ne pustiš zmesti
golob lepljivo strjenih peruti

OTOŽNO

tako otožno izpade
ta najina svoboda
poznavala se le skozi
skupaj preživete sanje
mladost je nevarna
sva nekje slišala in se
smejala
se spominjaš?

V JARKIH

veš, da moraš počakati,
če vidiš da trepetam,
za vsak trenutek;
za vsak trepet;
za vsak slučaj;
in tiho šepniti:
v nebesih je vse v redu.
Bog pa ne ve, da umirava!

glas, kot nastrgan žefran
iz pip - dotalnih zadetkov ušesa,
polega me v mehkobo
natrganih listov cvetov,
ki si jih skrbno položila.
medtem ko si jim nežno
vratove zavila.

NEKA DAVNA

neka davna ljubezen
tistih nekaj minut
spletenih v kite večera
nekdo bi vedel, si zapomnil
njen obraz
zbledi v blišču vetra

HLADNO

hladen znoj
mraz, ki se v valovih
razširja po telesu

na praznini 'z dna želodca
plešejo se vrtijo
v počasnem ritmu utripa srca
misli o temi
edine so tako lahke
da obstanejo

pa tako težke
valovi so, ki so me dajali spat
zdaj pa mi dihat ne puste
hladne

ŽIVLJENJE, TI

počasna smrt

kot pijavka

staro rano odpira

in se

vanjo zažira

SI VIDEL?

si videl?

na kupe mrtvih ptičev

sprijetih peruti

že od daleč je smrdelo po

naftni crkovini

si videl?

tekli so, ne da bi se kdorkoli obrnil

in videl drugega sebe

grozne kilometrske sence

so bili njihovi drugi

v krčih spačeni obrazi

ko so se plazili čez mesta

da lahko od daleč si videl

si videl?

SVET

rdeče je tvoje srce
in oranžne so luči, ki me peljejo
do tebe, do te rdečine
tvojih las.
krvave so tvoje laži
s katerimi me hraniš, omamljaš
krvavo jih potrebujem
in sem odvisen od njih.
zabredel sem vate

SRAKA

kot krvava pajčolanasta dlaka

drvi po živcih

ta slepa novica se mi v misli pretaka

plahutajočih kril

ta kričeče utopljena sraka

VRAČAM SE

ozke, črno tlakovane
vijoč se v spokojnosti
tihi botri noči
upočasnim korak
da še stopinje oneme
srce se umirja
in ko se zavem
je za mano
procesija svatov in družic v belem
ostalo bo tu
ozrem se z nasmehom

in vedno znova se vračam
po mir in srce
v polnočnem plesu
rumene lune
ki se
poslavlja

TIHO

tiho se spušča med oblake

še minuto, dve

in že bom spal

nežno, prosim le

nežno me zaziblji

v sen

trudim se

trudiš se ti?

brat moj

PLES

ritem

noč

naključno posejane luči

rišejo onkraj, ko plešejo z mano

zibljem se

sem ter tja

sunkoma stresam navlako stoletij

luščim sedimente laži

pod katerimi se skriva

tisti en utrip

en nasmeh

eno sonce

en pogreb

ODHAJAVA

počasi me oblečeš
na koncu plašč
kot noč me zakrije
izda te žalosten pogled
odhajava, vedno odhajava
kot veter pometava prah
iz zakotnih ulic
kjer se ne uspeva 'zgubit

ADIJO!

čez cesto

tam preko

so zavijale in tulile

zlasane, do krvi opraskane

ohriple babnice

adijo!

PRSTENI OBJEM

črne oči, sij črnine
vpija jutranjo zarjo
polega jo nazaj v posteljo noči
zapira okna in vrata
kot oglje črn sij
grize in golta
vse okoli mene
s črnimi izbljuvki
prelepljeno in okrašeno
črni rojstni dan, črno novo leto
črna poroka ob črni maši
črne priče, prsteni objem
črne in vlažne domovine

NA POL POTI

ostala sva tam, nekje na pol poti
posuta s pepelom
med nama pa je obviselo neizgovorjeno vprašanje
zakaj
še vedno se včasih zalotim
ko me spreleti isto
kako me zaziblje slabost
sam
odšel sem z vozlom v želodcu
ti pa si mi žalostno pokimala
v slovo

TAVAM

za dva tedna se zaprem v sobo

ne zdržim

za dva tedna grem med ljudi

ne zdržim

čutim kako mi v kolenih

počasi rastejo špine

kako se koža trdi, suši

in jo začenjajo poraščati lišaji

kako imam vedno bolj zaprte oči

da imam njegove oči

ker on zdaj miži

ZDOLGOČASEN GNEV BOŽJI

prazni listi v vetru smrad
gnev bogov zdolgočasen visi
na obronkih večera

senca se potuhnjeno plazi
nekje za hrbtom zašumi
obljuba o hitrem koncu

zavozlano drobovje
kot drevo
požagana noč
pada

STISKAM PESTI

sneg beži pred jeznimi žarki sonca

lanska suša se maščevalno vrača

srbečica kosti ne jenja

hrepenenje

bolečina ne mine

do kolen vgreznjen v žlobodro časa

stiskam zobe, da poka

kremžim obraz

da ves presušen pada skupaj

kot pozabljena fuk-cota

stiskam pesti

ko čakam da popusti

V ČRNE BRAZDE

v črne brazde 'zorane

svoje črne kljune

zabadajo

vrane

v črne jame 'zkopane

mladeničev rakve

polagajo

rane

za črne duri 'zklesane

prečrne se duše

zatekajo

same

ZLAGAN

izpraskan in zlagan
mast curkoma iz šopov las
solze, kot kamenje
obrnjeno drobovje
golo preživetje
ralzito preko razbeljenih skal
posušene skrbi daleč v vetru

BIČ

pod slapom besed - umaknjen
nem široko odprtih oči
v pršu tvojih besed
začuden privlačim tvojo jezo
ne dajoč ti odgovorov te potiskam
v dvigovanje pesti
puščajoč da si odgovore daješ sama
v krvi rišeš mi jih z bičem na hrbet

HLADNE NOČI

sive vrečke, pod sivimi lasmi

šopi skrbi.

prazne kašče, za votlimi obljubami

hladne noči.

v sivem jutru, ko padaš loviš se

za drzne laži.

ORJEMO

svet se poraja v skupku moči
v tropu volkov se jagnje rodi
v strahu mogočnem zaorje v temi
njih pesem izliva se v reke krvi

ROKE

roke - kot narejene - kot rojene

da primejo - da se držijo

držimo se - z jeziki se zapletamo

misleč da je res. ni res!

res je

prepleteni obupano kričimo

se praskamo, priklenjeni bežimo

ZDOLGOČASEN

zdolgočasen spremljam
usklajenost tvojih gibov
skladnost udov
milino tvojega obraza
kot si hitro prišla
tako hitro tudi izgineš
težke noge ustavljajo željo
in rojevajo sen

ODHAJAM

obešen. vrnjen. pouporabljen.

zmečkan. obrabljen. zamaščen.

prazen. obrnjen od notri na ven.

polit, odpit, pregriznjen, izbljuvan,

namaziljen odhajam.

PONOVNO

ko red je gnil in rep je glavo
obrnem se in me ni tu
napaka napako prisili v stavo
izgubim zato iščem v novem te snu

###